

Ansvar tage under Overvejelse, paa hvilken Maade en Hjælp eventuelt kan skaffes. Saadane Overvejelser har tidligere været anstillet og ført til et Resultat. Det er ikke min Sag at være Papegind for den højtærede Minister; jeg tvivler ikke paa, at han selv vil kunne finde Vejen, hvis han skønner, at der er et Maal, man maa søge at naa frem til.

Hermed skal jeg da paa mit Partis Vegne tilraade det høje Tings Medlemmer at stemme imod det af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag.

Christmas Møller: Ved Lovforslagets første Behandling blev det fra konservativ Side udtalt, at det eneste Punkt i Lovforslaget, man stillede sig sympatisk overfor, var det, som indeholdtes i § 2. Det har nu formet sig saaledes, at hele dette Punkt har man taget ud af Lovforslaget, ja, man har oven i Købet i Flertalsbetænkningen, saaledes som det ærede Medlem Hr. Kragh ogsaa gjorde opmærksom paa, udtalt, at det egentlig var et Spørgsmaal, som man slet ikke skulde løse ved en midlertidig Lov som denne. Det kan derfor ikke undre, at det konservative Folkeparti i Udvalget er gaaet imod det Ændringsforslag, som nu skal erstatte det oprindelige Forslag, som det jo ikke ligner saa forfærdelig meget.

Jeg kan for mit Vedkommende, da det konservative Parti deltager i Mindretalsindstillingen sammen med Partiet Venstre, henholde mig til de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Kragh har fremsat, og skal kun understrege, at naar man i Flertallets nye Affattelse af Lovforslaget i § 1 udtrykkelig siger, at det, man vil, er at hjælpe, hvis en eller anden Kasses Økonomi ligefrem skulde udsættes for Fare, saa fremgaar det, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Kragh understregede, aldeles ikke af de Bilag, der følger med Betænkningen, og de Oplysninger, vi har faaet, at der er en eneste Kasse, hvis Økonomi er i Fare. Der bruges meget vage Udtryk, der siges, at man i den nærmeste Fremtid kan forvente, at der kan komme økonomiske Vanskeligheder, men noget som helst fast og bestemt om, at Stillingen skulde være en saadan, som dækker Ordene i Lovforslagets § 1, er der aldeles ikke Tale om.

Med Hensyn til det andet Punkt, der er optaget i Lovforslaget, som det nu er affattet, nemlig Forslaget om at hjælpe de Personer, som har opbrugt baade den vedtægtsmæssige Understøttelse og den fortsatte Hjælp, vil jeg gerne understrege, hvad der udtrykkelig staar i Mindretalsbetænkningen, at det er et Spørgsmaal, som man ikke mener kan løses paa denne Lovs

Grundlag, fordi denne Lovs Grundlag efter vor Opfattelse skal være Forsikringsgrundlaget; man siger udtrykkelig, at man paa anden Maade maa komme disse Personer til Hjælp.

Endelig skal jeg bede den højtærede Socialminister udtale sig om det Andragende, der er kommet fra Funktionærforeningerne. Jeg vil gerne høre den højtærede Socialministers Mening, om han ikke er enig med os i, at man paa en Maade som den af Mindretallet nævnte bør støtte de Bestræbelser, der udfoldes fra Funktionærernes Side.

Dahlgaard: Da det foreliggende Lovforslag var til første Behandling her i Tinget, maatte jeg tage Forbehold overfor adskillige af de Bestemmelser, Forslaget indeholdt, og jeg tillod mig endvidere at gøre opmærksom paa, at visse af de Ændringer, der her var foreslaaet i den gældende Arbejdsløshedslov, efter min Opfattelse nødvendigvis maatte sinke Behandlingen af den Del af Lovforslaget, som tog Sigte paa at yde Hjælp i den øjeblikkelige særlige Krisetilstand for de arbejdsløse. Jeg tror, at den Behandling, der senere har fundet Sted i Udvalget, har givet mig Ret. Drøftelsen af Spørgsmaalet om disse principielle Ændringer i Lovforslaget har nødvendigvis maattet tage ikke ringe Tid, og dog maatte naturligt Forhandlingen i Udvalget ende med, at Spørgsmaalet om dem henvistes til fremtidig Overvejelse i Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvorvidt Erfaringen i den Tid, Loven af 29. Marts 1924 har været gældende, i det hele taget maatte have vist Ønskeligheden af permanente Ændringer i Arbejdsløshedslovgivningens Bestemmelser. Tilbage af Lovforslaget blev da Bestemmelserne i § 1, som tog Sigte paa midlertidig at styrke Arbejdsløshedskassernes Økonomi under den svære Krisetid, saa Kasserne vedblivende kunde opfylde deres forsikringsmæssige Forpligtelser. Jeg udtalte ved første Behandling Sympati for at yde det Beløb, her var Tale om, ca. 600 000 Kr., dersom de nærmere Oplysninger, som kom til at foreligge for Udvalget, maatte vise, at dette var nødvendigt. De Oplysninger, som senere paa dette Omraade har foreligget for Udvalget, har imidlertid vist, at der ikke endnu foreligger nogen almindelig Nødstilstand for Arbejdsløshedskasserne. Men de har samtidig vist, at for nogle Kassers Vedkommende, 7—8 Stykker vel, kan der regnes med, at en meget nær Fremtid kan gøre det umuligt for dem at opfylde deres forsikringsmæssige